

Ingen ska behöva leva i permanent fattigdom

Personer som till följd av funktionsnedsättningar tvingas leva på aktivitets- eller sjukersättning finns inte med i den höjning av pensionerna med 600 kronor som Stefan Löfven utlovar. Ingen ska behöva leva i permanent fattigdom.

Inberäknat bostadsbidrag har personer som lever med aktivitets- eller sjukersättning i form av garantiersättning (det vill säga de som inte tidigare haft arbete) i genomsnitt mellan 13 000 – 15 000 kr per månad att leva av.

Det är jämförbart med vad personer som enbart har garantipension också inräknat bostadstillägg har att leva av.

Skillnaden är att aktivitets- eller sjukersättning i form av garantiersättning är istället för arbetsinkomst och gäller oftast hela livet för personer med omfattande funktionsnedsättningar som ställts utanför arbetsmarknaden. Det är en livsinkomst. Medan garantipensionen är en åldersrelaterad pension åren efter fyllda 65.

Vi vill med detta inlägg lyfta fram, att villkoren för personer som lever på dessa ersättningsformer, inte ges uppmärksamhet, varken politiskt eller medialt. Vi är inte ute efter att ställa grupper mot varandra eller att påstå att nivån på garantipensionen är acceptabel. Men att aldrig ha haft inkomst av arbete och att bli insorterad i gruppen bidragsberoende är stigmatiserande.

Funktionsnedsättning är inget självvalt men det stänger trots det ute människor från arbetsmarknaden. Vare sig det gäller den öppna arbetsmarknaden eller den samhällssubventionerade. Följden blir den samma; permanent fattigdom, begränsade livsval och utanförskap.

Vi kan inte acceptera den orättvisa som det innebär att personer med omfattande funktionsnedsättningar, som för sin enda försörjning är hänvisade till garantiersättning, tvingas leva under ekonomiskt miserabla förhållanden.

Hittills har man i strid mot FN konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning politiskt blundat för denna orättvisa. Den låga nivån på garantiersättningen är inte förenligt med att Sverige har ratificerat konventionen och därmed förbundit sig att personer med funktionsnedsättning ska kunna leva på lika villkor med andra medborgare.

Ett rättvis- och jämlikhetskrav är att en ny ersättningsform i nivå med medianinkomsten skapas för denna medborgargrupp jämförbar, med medborgare som kan försörja sig genom arbete.

Detta inlägg har vi skickat till partiledarna för Socialdemokraterna, Miljöpartiet, Vänsterpartiet, Moderaterna, Centerpartiet, Liberalerna och Kristdemokraterna. Vår förhoppning är ett positivt gensvar. För ingen kan ju förneka att nuvarande situation är allt annat än tillfredsställande och att ur ett rättviseperspektiv måste något radikalt göras.

Och ingen kan ju heller tycka att livslånga, lagom låga inkomster för funktionsnedsatta är acceptabla? Inte svälta ihjäl, men tvingas leva på en lägre materiell standard än normalbefolkningen.

Avslutningsvis ställer vi oss frågan utifrån Vilhelm Ekensteens begrepp "Lagom för funktionshindrade" om det är de villkoren som ska gälla för personer med funktionsnedsättningar?

Lars Hagström är ordförande och Anders Axelsson styrelseledamot Förbundet FÖR delaktighet och jämlikhet.

Länk till artikeln i dagens Arena: <http://www.dagensarena.se/opinion/lat-funktionsnedsatta-slippta-permanent-fattigdom/>